

DOBROGEA JUNĂ

ABONAMENTE

Pe un an

Pentru preoți și învățători

Anunțuri și reclame după

ORGAN AL TINERIMEI DOBROGENE

Apare la 1 și la 15 ale fiecărui lună

DIRECTOR SI PROPRIETAR

CONST. N. SARRY

Redacția și Administrația str. Dobrogeanilor 17

Pentru ca să se știe...

Incercatul om de stat și adine cunoșătorul țării acesteia, actualul Președinte al Consiliului de Miniștri, d. Dimitrie A. Sturdza, într'un moment de îndreptățită îngrijorare, a strigat, nu de multă vreme: Asalt, la *Plevna internă!*

Si la care altă fortăreață s-ar fi putut gîndi o minte înțeleaptă, ea a aceluia, care a scăpat de două ori țara de o primejdie sigură, dacă nu la aceea a politicianismului, care se practică astăzi în această binecuvîntată de Dumnezeu țară, și care i-a otrăvit întreg organizmul, după ce i-a supt toată vлага și măduva din oase? La care altă cetate ar fi putut face aluzie acest vecin neadormit bătrân, dacă nu la aceea, sub zidurile căreia se răsfață astăzi toate vițile și toate nedreptățile din lume, sub comanda și sub obâlduirea unei Legi, care e pentru unii *mumă* și pentru alții *ciumă*?

Plevna internă nu poate fi alta decît *politicianismul* — așa cum e înțeles și practicat astăzi — care a ajuns să pună față în față, vrăjmaș de moarte, pe fratele cu frate și pe tatăl cu fiul; care a sedus caracterele, a intinat conștiințele și a întunecat mintile toate; care a împărtit țara aceasta în două clase: în «mîncători de-a gata» și «muncitori de-a surda»; da, politicianismul, care a redus viața publică dela noi la un trafic, care nu mai respectă niciodată familia și niciodată altarul Domnului!

Era un timp, nu-i mult de atunci — și cu toate acestea ne pare așa de departe... — cînd ne puteam felicita cu starea oamenilor și a lucrurilor din această parte a țării.

Acolo — spuneam cu altă ocasiune, vorbind de România «constituțională» și Dobrogea «absolutistă» — patru milioane de sclavi inconștienți și irresponsabili, plus cîteva zeci de mii de robii ai slujbei, pe cari regimul își face fațarnici și hrăpitori și, în sfîrșit, în jurul Soarelui, care dă viață și... puterea, cîteva sute de răsfătați favoriți ai... Constituției!

Aicea, vre-o două sute de mii de tărani dănci, și viguroși, plus cîteva

mii de cetăteni, cari, departe de a fi o «plagă socială», pentru budgetul național, din contră sunt niște prețioși contribuabili!

Din nenorocire, n-am mai putea susține întocmai cele de mai sus și în ziua de astăzi.

Cu toate că noi, cestia din Dobrogea, n-am ajuns încă în halul acelora, cărora a fineput să li se aplece de prea multă dulceață a *roadelor constituționale*, totuși trebuie să facem trista constatare că, o schimbare în rău a fineput să interveni în moravurile și relațiunile noastre — și aceasta dela ultima venire a conservatorilor la putere.

Unde pînă atunci, incolori, inodorii, — și dacă voiți — și insipizi, cum eram; neinocalați încă cu virusul «civilizației» și «politicii» României constituționale; nemolipsiți de plaga *favoritismului* și a *nepotismului*; fără a trăi chiar ca miei între noi, nu aveam totuși niciodată un motiv de cărtă și separație; unde pînă atunci, zicem, fiecare ne vedea de grijile și nevoile noastre, urmînd fiecare ocupăriunile părinților noștri, a trebuit să vină așa zișii *conservatorii* la putere, cari în dorință lor, de a-și ceea cea partide și în Dobrogea, așă împărtit, începînd cu orașele, populaționea locală în două — și pe alocurea în mai multe — tabere vrășmașe, la care patimile și ura clocoesc azi cu atit mai sgomotos, cu cît ele au fost împlinite în corpuri — din punct de vedere politic discutind — încă în formăție.

A trebuit să vină partidul conservator la putere, acela care, socodindu-ne eminamente maturi politicește, înscriesese în programul său și abrogarea regimului nostru excepțional, pentru ca să se inventeze pe societatea noastră, a autoctonilor, acea «coalățiușă a străinilor» — învinuire care pe noi nu ne-ar putea indigna într'atît, pe cît ar trebui să roșească obrazul acelor *buni* Români, cari n'aștăt pînă acum să facă, ca tot ce suflă în această provincie, alipită de 30 de ani la Tara-mumă, să simtă curat românește!

A trebuit să vină conservatorii, la putere, pentru ca slujbașii vechi, cari funcționați și își vedea de treabă în această provincie, încă de la anexare, să fie clasati de «dușmani ai regimului» și dată afară — introducindu-se

astfel și aci moravurile detestabile de dincolo din țară.

Am ținut să facem toate aceste constatări, pentru ca să se știe asupra cui cade răspunderea situației de astăzi din Dobrogea, pe care noi, cel dintîi, o deplingem.

Prima filă din carteia vieții politice — ca s-o numim astfel — a provinciei transdunărene e ocupată așa dară de partidul conservator, dar numai bine nu scrie de dinsul !

Const. N. Sarry.

INSTANTANEE

MANISSALIAN XV

SAU

PALATUL „LUICHENZ”

Ce mi-l Maximilian, ce mi-l Manissalian! — își zice c'un tipeu, care-l prinde și-l face să calce a..... împărat.

A rămas cu ochii holbați, tot zgîndu-se după dame; preferă însă celora de pe „Bulevard” pe cele dintr-un „carre” oarecare.

E cerealist „pur sang”; stringe în deosebi porumb, ca să aibă, pe semne, cu ce-să hrăni porci.

Totdeauna în currentul model, a rămas în urmă numai cu echipajul, care n'a fost prevăzut încă cu cauciuc. De altfel părțile mol ale lui Manissalian XV sunt așa de elastice, în cît nu credem, să simtă trebuința a tot felul de „gume” improvizate.

Poartă mîinile regulat la spate, cind nu le ține în buzunarele pantalonilor. Chestie de gust și de deprindere!

Și-a făcut un palat în stil „arriviste” și care urmează a-i trece numele la..... *posterioritate*.

Are camere de toate formele și de toate dimensiunile, așa că ar putea găzdui mosafiri de toate calibrele. Palatul acesta are un singur inconvenient: nu-l... al subscrisul!

Semne particulare: Cîștișă la cărlă numai atunci, cind nu pierde.

S.

CHEMAL EFENDI

O fericită inspirație a avut d. Prefect al județului, atunci cind a hotărît ca școala din Medgidia, a cărei piatră fundamentală s'a pus săptămîna din urmă, să poarte numele fostului primar al acelui oraș.

Și cine nu a cunoscut pe fericitul întru pomenire Chemal Efendi, care dacă mai avea ceva turcesc într'insul, apoi era numai numele și fesul!

Puțini demnitari, chiar printre Români de origine, a numărat Dobrogea, cari să fi avut o mai exactă concepție asupra ideei de stat și o mai vie dorință pentru binele obștesc, ca răposatul primar al Medgidiei. Patriotismul său a rămas proverbial.

Se construia biserică dela Medgedia, și, cum fondurile nu prea erau îndestulătoare, Chemal Efendi luă drumul Bucureștilor spre a cere o subvenție dela Ministerul Cultelor. Ministrul pe a-

tunci era d. Take Ionescu, care căuta sub diferite prezepte să scape de acest inopportun festiv.

— Cind un Mahomedan vine să ceară un ajutor pentru o biserică, un Ministru român nu poate refuza aceasta! — a ripostat cu energie Chemal Efendi.

Ministrul a dispus îndată, ca să se dea 10 mil de lei.

Intreaga lui viață, omul acesta n'a știut de cît să îndatoreze pe totă lumea și dinsul, care vecin era pe drumuri, cind pentru unul cind pentru altul, a trebuit să moară sărac — ca toți oamenii de treabă....

Se povestesc o mulțime de anecdotă pe seama acestui tip popular. Voia să ia din Gara de Nord trenul pentru Fetești, ca să vină acasă (pe atunci, pînă a nu se face podul peste Dunăre, comunicația nu era directă) și cum Tătarii pronunță p în loc de f, Chemal Efendi ceru la ghișeu un bilet pentru Pitești. Casierul îl dete un bilet pentru Pitești, iar portarul îl îndreptă la trenul dela Vîrciorova.

De ce înaintă trenul, Chemal Efendi bâga tot mai mult-de seamă — de altfel drumul Feteștilor îl era cunoscut — că sboară prin tunuri streine; de cîteva ori a chemat conductorul, care, la întrebarea sa, dacă merge la Pitești, îl asigura întruna, că e pe drumul Piteștilor.

La „destinație” dinsul a fost dat jos, în mijlocul asigurărilor tuturor, că în adevăr acolo s-ar găsi Pitești, și, cind în sfîrșit după un ocol de două sile nimeri la Medgidia, cu cit haz povestea el tuturor această nostrimă întimplare.

Figura, apucăturile și corecitudinea lui Chemal Efendi sunt încă vîl în amintirea tuturor de aci, și comemorarea numelui său, prin dispoziția lui iată, de a se da acesta școalei din Medgidia, poate fi o pildă vie pentru mulți slujbași nu numai din Dobrogea, dar chiar din întreaga țară.

Saroglu

SECRETUL MUNTELUI

De pe terasa unui hotel din L, urmăream c'un benoclu călătorilor cari se urcau pe Gemmi. O doamnă apropiindu-se de mine îi oferî locul meu. O cunoșteam din vedere. Era o femeie foarte bătrînă, care so preumbila în totdeauna singură și nu vorbea niciodată nimănului.

Ea îmi mulțumi cu un suris și făcu un semn negativ. Îi spusei pentru ca să zic ceva:

— V-ați urcat vre-o dată acolo sus?

— O! făcu eu, sunt șasezeci de ani de cind cunosc Gemmi cu toate colțurile și colțioarele lui.

— Seasezeci de ani repetai eu cuprins deja de curiozitate. De sigur că trebuie să se fi schimbat mult lucrurile de atunci?

— O, foarte puțin. Lucrurile nu se prea schimbă în țara aceasta. Drumul a mai fost lărgit și întărit în cîteva puncte; îci și coloane s-au pus cîteva bariere și atîta tot. Pe timpul meu nu se vedea în această pilnie, colo sus, crucea care amintește căderea d-nei d'Herlaincourt. Cît despre satul Baius și pe atunci era ca azi aproape. Frumoasa osea ce trece prin L. nu exista. Poșta federală nu urca pînă aici iar scrisorile le aducea un pieton. Turisti soseau din Sierre pe un drum foarte greu, care inconjura coasta muntelui Narone. Si azi i se mai văd urmele dincolo de Dala.

Se aşezase pe un fotoliu iar eu luai loc loc pe un scaun lingă ea. Cei singurători de multe ori au cîte un moment de sociabilitate. Sunt momente cind și cei mai tăcuți simt o mare nevoie de a vorbi, de a povesti și de a se întâlni. Acestea sunt momente în care se află sub influență unii asemenea moment. Eram decis să încurajez. Aceste ființe din alte timpuri au este odată de povestit lucruri care es din cadrul banalităței.

— Astfel, reluat eu, atî venit aci mică, de ind erați copilă, eu părînții d-v?

— Părînții mei? nu i-am cunoscut. Am

venit la L. cu unchiul și mătușa mea care mă creștea, sau mai bine că își închipuiau că mă cresc. Erau niște burgheri din Vevey. Toată ziua jucau domino într-un colț ai saloniului. Luna August o petreceau la L. dar Dumnezeu știe pentru ce, căci nici nici nu și lăsau nesfîrșitele lor partide de domino. Numai cîte odată, foarte rar se plimbau între Grand Baiu și prima bancă din strada Scărilor.

— După cît se pare, nu prea iubeați pe unchiul și mătușa dv.

— Îi dotează!

Am crescut — după cum se zice — la umbra lor, o umbră grozav de rece.

Mătușa mea era dulceață însăși; unchiul meu severitatea încarnată, însă eu cred că preferam înăi bine această severitate a unchiului meu dulceței mătușei mele. La urma urmări poate că nu erau oameni răi. Imaginea mea de copilă le mărea defectele.

Acolo unde eu vedeam niște tirani și monstri nu erau, probabil de cît niște imbecili și caraghioși. Însă nu știu său de ce-ți vorbesc atîta despre dinșit. Astă n'are nici o legătură cu istoria ce voesc să îl povestesc.

— A! așa dar e o istorie? mă indoiam.

Ea surise.

— Cu femeile bătrîne, zise ea, totdeauna te expul la asemenea primejdil.

Cu toate asta, răluă ea, aceste detalii nu sunt tomai absolut inutile: ele îți explică de ce eram eea mai sălbatică dintre copilele de vîrstă mea.

P atunci aveam vre-o 12 ani. Cind eram la bâl la L., fugeam atît cît puteam de societatea oamenilor mari și chiar de copii fiindcă eu nu știam să mă joc. Singurică, rătăceam toată ziua pe munte, cu herbarul meu suspendat de gât cu o panglică. La 10 ani urcasem cele mai înalte piscuri și eram tot așa de usoară pe munte ca și pe străzile orașului. Aproape în fiecare zi mă uream pe munte și în totdeauna mă opream într'un colțisor care imi placea foarte mult. Poate că l-am observat și d-ta. E un mic lumeniș care se deschide la cotitura drumului, îndreptat spre cavitatea interioară a muntelui.

La începutul sezonului se găsea acolo cît-va edelweiss,^{*)} primele ce se intîlnesc în această regiune. Mai mult: era acolo — nu știu dacă o mai fi și azi — un mic brăduleț. O! foarte pipernicit, dar care mă interesa mult mai mult de cît frații lui, gigantii muntelui. El cutează să trăiască acolo sus, ca o sentinelă pierdută a vîței forestiere în pragul unei lumi de zăpadă și de pietre. Bine înțeles că pe atunci nu-mi ziceam astfel, dar simțeam această sensație care forma o legătură între existența mea și acea a micului brad; mai era cîteva: o mică pesteră naturală în stîncă, o ascunzătoare numai bună pentru talia mea. Mă vriram într-însa și să redeam acolo ore întregi, fără a fi văzută de cei cari scoborau sau urcau muntele. Auzeam unele din cuvintele lor cind treceau mai aproape de mine și făuream asupra lor tot soiul de romane. Cind muntele era singur și tăcut aveam alte închipuirile: Imi imaginam că sunt un vinător la pîndă, ori un urs în vizunia sa, ori un pustnic în chilia lui.

Intr-o zi — eram în ascunzătoarea mea de dimineață — unchiul și mătușa mea fiind duș la niște prietenii din Zermatt, mă dădură în grija unei doamne, care însă nu se ocupa de loc de mine; imi luasem demîncare acolo sus. Era în ziua de 15 August și clopotile sărbătoarelor se auzeau pînă la mine în vizunie. De dimineață ploase și timpul rămăsese închis. Drumul era plin de noroi, aşa că turistii erau puțin numeroși. Nu numără de cît trei într-o oră. Trecuse deja o bucată bună de vreme și numai văzusem pe nimeni, cind de odată auzii un sgomot de vocile deasupra capului meu: o voce de bărbat și una de femeie. El se coboră înecitor, cu un pas greoi și ostenit, îsbind pietrele cu bastoanele lor. Numai de cît destinsese cîteva cuvinte

*) Fiocarea Reginel.

germane. Vocea bărbatului era surdă, gravă, guturală, acea a femeii era subțire, trăgănată și oarecum plingătoare. Vocile și pașii lor se apropiau ori se depărtau după cotiturile drumului. O piatră pe care o lovise și ei se rostogoli pînă la mine și se opri în fața mea. În sfîrșit ajunseră aproape de bradul cel mic și acolo se opriu pentru a răsufla poate.

Nu erau mai departe de un metru de mine însă nu mă puteau vedea

De-odată dama strigă:

— Un edelweiss!

Era singura care mai rămăsese în lumină. Trecătorii le culesese pe toate celelalte. Aceasta rămăsese singură și era chiar pe marginea prăpastiei.

După un moment o auzi:

— Trebuie să o am.

Bărbatul nu se oferi să se ducă să ia dar îi observă cu răceală:

— În seama, e periculos.

Acest cuvînt pără încurajează mai mult. Ea înaintă puțin cîte puțin, ca fascinată de floarea albă care se lungea inocentă plutind chiar deasupra prăpastiei.

Acum îl vedea bine, însă, cum erau înțorși cu spatele la mine, nu mă vedea.

— Dacă mă dai mină, zise ea, nu-i nici o primejdie.

Ea îngenuchiă, întinse o mînă către floare și călătă către însătorul ei. El se apleca asupra ei. Atunci văzu un lucru extraordinar. În loc să ia mină ce îi întindea dama, își brusc pe umăr și pierzind echilibrul ea aluneca în spațiu. Aceasta nu durat nici o secundă. Căzind femeia se întoarse cu fața spre mine și văzu ochii ei cuprinși de o spaimă teribilă. Gura i se deschise pentru a țipa, dar nici un sunet nu se auzi. Nu auzi nici măcar sgomotul depărtat al căderiei ei, care se pierdu în vîntul torrentului.

Bărbatul se trase brusc înapoi. În acest moment i-ar fi fost ușor să mă vadă, însă nu zări nimic. Fața lui vinătă, convulsionată, era oribilă de văzut. Se oprișe lîngă brad și auzeam respirația lui querătoare. Două minute se scurseau.

Din nou scoboră cineva muntele. Era un tăran cu o vacă. Bărbatul aleargă înaintea lui strigind cu o voce strangulată:

— Femeea mea! A căzut!

— Unde?

— Acolo! în abîz! Voind să culeagă un edelweiss!... Unde pot găsi ajutor?

— Vino cu mine.

Ei porniră în grabă la vale și eu rămăse singură.

După ce trecu cîteva timpi eșit binîșor din ascunzătoarea unde stăusem rece și înghețată de spaimă și emoție. Bastonul nefericitor femeii era încă acolo. Pe marginea prăpastiei o mînă de iarbă desrădăcinată de cădere ei și edelweiss-ul pentru care își găsise moartea îl culese și-l luă cu mine; apoi scoboril și că.

Satul era în fierbere. Nu se vorbea de cît de accident: fiecare lîngă muntele era singură.

Toate călăuzele plecară pentru a scormoni abîzul împreună cu bărbatul a cărui durere — ziceau unii — era sfâșietoare de văzut. Spre miezul nopții o procesiune lugubră intră în sat, la lumina torțelor. Aduceau un corp desfigurat. În urmă mergea un om suspinind și fringindu-și minile.

Adoua zi pe seară plecase lînd cu dinsul rămășilele femeii sale, cind unchiul meu și cu mătușa mea se întoarseră dela Zermott.

— Și, întrebai eu, n'ai spus nimic?

— Nu! Mai întîi nu m'ar fi crezut nimeni. Ar fi zis că sunt nebună sau răutăcioasă. Șapoi la dreptul vorbind, ce-am văzut? Erau sigură c'am asistat la o crimă?

— De fapt, zisei că poate că nu era de cît un accident.

— Crimă sau accident, scena de pe Gemmi îmi sguduse pînă întratit nervii în cît multă vreme o visam în fiecare noapte. Sănătatea mea se resimțea în timpul acestel virste de

creștere în care intrăsem, și fără îndoială că acestul eveniment se datorează numeroasele crize care mi-au turburat viața astăzi din viață, în timp ce tristețea și sălbăticia mea se îndosește. Nu mai vorbeam cu nimenei, însă îmi frâmintam mintea pînă la oboselă cu această problemă. Din cînd în cînd mă uitam lung la Edelweiss-ul cules de pe marginea prăpastiei și care a fost un martor, aproape un autor, în oribila dramă. Păstram florarea între două file dintr-o carte intitulată «*Crimile necunoscute*» pe care mi-o dăduse o boala a unchiului meu, cînd părăsise serviciul. Era o povestire în stil sensațional a tuturor crimelor faimoase, ale căror autori nu încă nu au fost descoperiți.

Cu toate acestea, puțin cîte puțin, alte preocupări intră în viața moa și această afacere rămasese în al doilea plan. La 19 ani mă gîndeam la măritiș ca la poarta prin care aș fi ieșit.. eram să zic din infern, să zicem însă din purgatorul meu. Mătușa mea, cu toate că îmbătrînea, nu se făcea mai bună. Cît despre unchiul meu, văzind că se apropie majoratul meu, îl apucă oare care neliniște gîndindu-se la compuriile tutelei sale, după cum am înțeles mai tîrziu. Amindoi doreau să se debaraseze de mine cît mai curînd posibil, însă într-o căsătorie care nu ar fi turburat întru nimic aranjamentele finanțare luate cu avereia mea personală.

Întîlnisem de mai multe ori la o prietenă a mea din Morges pe un tînăr artist francez, care îmi plăcea mult, dar era grozav de sfios și de neîncrăzitor în el însuși, pînă la exces. Nu știam nici chiar dacă îl atrăsesem atenția asupra mea.

Mătușa mea, nu ștîu cum, nu-l surise acastă înclinație a mea, și unchiul meu, foarte alarmat, se puse cu o activitate febrilă să-mi caute un bărbat după gustul său.

El crezut că l-a găsit într-o persoană, cu care avea interese comune.

Intr-o bună zi mă pomenește cu mătușa mea, că-mi zice:

— Azi aşteptăm vizita unui domn din Stuttgart, care e corespondentul unchiului tău. El se cheamă d. Schwarzmann. Ar fi de dorit scumpa mea copilă, ca tu să-l place și să-l plăce chiar și tîi.

— Imi displace deja.

— Ce absurditate. Nici nu-l cunoști încă. Ar fi pentru tine un bărbat excelent. Nu are mai mult de 40 de ani și e vîîdav.

A! nu vrea să iau un vîîdav.

— Nai dreptate. În vîîdav fără copii e o comoară, mai ales cînd prima lîu femeie — după cum e cazul d-lui Schwarzmann — i-a lăsat o frumoasă avere prin testament. De altfel un vîîdav nu-și pierde capul pentru o copilă, cunoaște prea bine viața pentru a-și face iluzii asupra căsnicietăi. Cu dînsul nu e nici o primejdie de a avea desilujiile de neînlăturat după o mare pornire a înimii.

Eu, răspunsul — vrea din contră tocmai un om care să-și piardă capul pentru mine, care să nu cunoască viața și pe care s-o învețe cu mine dinpreună, în loc de a mă învăța cum se învață geografia ori algebra.

Vorbești prostă, răspunse mătușa mea înțeleaptă. Te previu, că unchiul tău e ferm decis să nu te lasă, să respingă o asemenea partidă.

În momentul cînd d. Schwarzmann intră în salon recunoscând pe omul de pe Gemmi, puțin mai gros și cîteva fire de păr alb în barbă, însă aproape neschimbăt. Nu ștîu cum mă amintesc de n-am strigat, de n-am leșinat. Trebuie să fi avut un aer caraghios, însă o pueră pe socoteala acelei puerile stupidități ce însotesc întrevederile matrimoniiale.

În timpul prinzelui care mi-s-a părut lung de moarte, toate circumstanțele evenimentului, pe care începusem să-l uită, îmi reveniră în minte cu o precisiune teribilă, ca și cum mă-și fi regăsit în dosul micului brad. Credeam că, aud încă respirația lui gălăitoare. Si omul care era acolo în fața mea, de cealaltă parte a mesei, cu aceleași trăsuri, a-

aceeași figură, era așa de diferit. Văzindu-l, toată lumea ar fi zis: «Oh! ce brav om! Puțin cam banal, cam burghez, dar un brav om! pînă și acel accent nemțesc așa dulceag, așa de asigurător!»

După masă, unchiul meu îl aduse aminte că avea de scris cîteva scrisori, iar mătușa mea că uitase să-și stopească niște flori din grădină.

El rugări pe bunul d. Schwarzmann de a-l scuza un moment și bunul d. Schwarzmann îl scuză. Astfel că rămăse singură cu dînsul. În sine toată ființa mea se revoltă, însă păream linistită.

De altfel nu aveam nimic de însăpare, un aer prostesc! da, grozav de prostesc și grozav de incurcat. Evident că nu știa cum să înceapă. În urmă sfîrșit prin a-mi spune pe un ton de școlar, care recitează un compliment.

— Permiteți-mi domnișoară de a profita de aceste cîteva momente, cît suntem singuri pentru a aborda fără nici-un înconjurație o chestiune care îmi stă pe inimă și la care ești interesat. Eu sunt franc și merg drept la scop. La vîrstă mea nu se ia drumul cel mai lung pentru a ajunge la fericire.

Se opri un moment pentru a observa efectul acestei fraze, de care părea foarte satisfăcut Reluă apoi, puțin cam deconcertat prin nemîșcarea mea.

— Mi s-a spus mult bine despre D-tă, însă văd că așa rămasă mai pe jos de realitate. Unchiul d-tale e favorabil intenționilor mele, și mă face cel mai fericit om, dacă ai voi să primești cererea mea.

Total era convenabil pentru acea epocă în acești termeni, un vîîdav de 45 de ani trebuia să ceară mina unei fete 18 ani. El aștepta cu grije răspunsul meu.

— Domnule, îl zise, nici eu nu cer mai mult...

Figura lui se ilumină.

— Ah! iată un cuvînt bun!

— Insă, eu pun o condiție pentru consemnatul meu.

— Dacă lucrul stă în puterea mea, zise el din nou îngrijat... Poate că nu voită a trăi în Germania... Înțeleg că ideea, de a părăsi pe mătușa d-voastră...

Il întrerupsei.

— Nu-i vorba de asta. Aș vrea să ștîu unde ne vom duce în voiajul de nuntă.

Nouă explozie de surisuri și de fericire. Această copilărie îl înțină.

— Dar cum... n'ai de cît să vorbești. Poate că vrei în Italia? E țara clasică a artelor. De asemenea și Spania, mantele, castagnele...

— O! nu! nu! E mai simplu. Vrea să mergem în Elveția

— Perfect! perfect! Eu ador Elveția.

— Ne vom duce în Oberlandul bernez.

— Fără îndoială!

— Vom traversa Gemini

In acest moment el păru interzis! Eu continuai:

— La sooborirea spre L. este un loc unde ne vom opri. E un mic lumiș aproape de virful muntelui, se vede acolo un brad și Edelweiss.

D-l Schwarzmann păli și agită nervos ploapele ochilor. Eu continuai:

— Imi plac foarte mult Edelweissul și vrea să culeg una cu d-tă. Ele crește chiar pe marginea prăpastiei, dar — adăogă, servindu-mă chiar de cuvîntele moartei — dacă imi vei da mina nu va fi nici o primejdie.

— La 15 August 18... la 3 ore, adăogă eu, am cules ultimul Edelweiss, ce mai rămăsese în acel loc.

Cîteva minute mai înainte, o altă persoană a voit să-l culeagă, însă n'a putut din cauza unor circumstanțe foarte ciudate... pe care vi le pot povesti...

— D-tă erai acolo? bilbi el cu o voce de-a-bea auzită.

— Eram chiar acolo. Mă duc să văduc acastă floare. Vă va face cred mare plă-

cere de a o revedea... de a o vedea vrea să zic. O păstrează într-o carte, care are ca titlu «*Crimile necunoscute*», un volum foarte interesant, la care s-ar mai putea adăuga o mulțime de capitole.

Il întorsel spatele și eșil din saloan, cînd mă întorsel un minut mai tîrziu cu cartea în mînă, ei părăsî camera și chiar casa.

Unchiul meu și mătușa mea, care ne pîndeau fură repede în current cu această fugă.

Ei mă întrebă furioș:

— Ce-al putut spune tu d-lul Schwarzmann, ca să-l faci să plece așa brusc?

— N'am vorbit de cît de lăuri indiferente, de frumusețile naturale, de voiajuri, de flori.. Mă dusesem să aduc un Edelweiss, pentru a-i arăta și pînă să viu ești, el a și plecat.

— Trebuie să se întoarcă, zise mătușa mea. Nu s'a mai întors nici o dată.

Nu ștîu cum a explicat conduită sa unchiului meu. — Si ștîi d-ta? teamă mi-e că, prin lumea astă se găsesc mulți criminali nepărești, cari mor pe patul lor înconjurați de respectul tuturor, și merg de se odihnesc în urmă sub umbra unui epitaft plin de laude, după cum s-o fi întimplat de sigur și d-lul Schwarzmann — a acelaia cel puțin pe care l-am numit astfel, căci bine înțeles că nu-i acesta adevăratul său nume.

— Imi dați voie să vă întreb D-nă, dacă în urmă v-ați măritat după dorința dv?

— Da! am luat pe artistul, pe care-l iubeam?

Imi spuse numele său și imi aminti că acest nume era cunoscut aproape celebru în copilaria mea.

— Bărbătul meu, zise ea, a avut succese la expoziționi, a luat chiar prima medalie. Dacă ar fi trăit ar fi fost ales la Institut. Am avut 2 copil — Aci vocea să netă și ascuțită se înmure deodată. — Apoi am pierdut totul. Am rămas singură. Cum eram o mică sălbatică acum 60 de ani, așa am rămas o băbă sălbatică. Am avut însă și eu partea mea de fericire, ori cît de scurtă a fost ea, și trebuie să mulțumesc lui D-zeu că n'a îngăduit să devin femeia unui asasin.

— D-tă ești mirat poate că ti-am încredințat această istorie, D-tale un necunoscut. Însă mi s-a spus că ești scriitor. Scriitorii nu sunt în totdeauna discreți.

Ei bine, dacă într-o zi ti-o veni gust, vei povesti aventura publicului. Merită această osteneală și ar putea face pe unii cititori să reflecteze.

Eu mi-am terminat cura, și mănușe plec. Nu îndrăsnesc a zice la revedere: Aceasta e o formulă care nu mai e în uzul meu.

Apoi imi întins mina, aruncă o ultimă privire spre Gemini și intră în hotel.

De atunci n'am mai văzut-o.

(Din franțuzește)

R. Filon.

CORPORATIUNILE SĂI SINDICATELE DE MESERIAȘI *)

Am arătat, în numerele precedente, întrucît mișcarea sindicalistă, întreprinsă în ultimul timp de o parte de meseriași, poate fi socotită de socialistă, în cîrul sens al cîrîntului; am arătat de asemenea că, această acțiune n-ar putea duce în nici un caz la satisfacerea nevoilor clasei meseriașilor, întrucît, în prima linie, ea întreține răjba între dînsii, făcînd astfel imposibilă o conlucrare a întregei mase, și, al doilea, acțiunea sindicatelor n-ar face de cît să se perpetueze această rea stare de lucruri, strămutînd, în cazul cel mai bun, nemulțumirile și lipsurile dela corporațuni la sin-dicate; am susținut, în sfîrșit, că cîrîntul hotărîtor asupra organizației corpului

*) Vezi No. 3, 4 și 5.

meseriașilor din fura românească nu-l pot avea de cit meseriașii români.

Să analizăm astăzi cauzele, cări au putut provoca o mișcare printre meseriași și să căutăm unde rezidă răul. Am recunoscut dela început că, legea meseriașilor din 1903 prezintă oarecare lipsuri, și era natural — pe lîngă nemulțumirile provocate de faptul că ea n'a putut căpătui său acoperi de demnității, pe lîsă că se aștepta la aceasta — să se jignească unele interese, atunci cînd a venit în conflict capitalul cu munca și să se producă astfel supărări și dizidențe.

Dar oare, o conlucrare sinceră din partea tuturor meseriașilor n'ar fi putut duce la o modificare și completare a legii?

Fără îndoială că da, de căd iacă ce s'a întîmplat? Ooarecăi căpetenii de meseriași, cări mai înainte aveau rolul de agenți electorali printre colegii lor, nărvări și susținuși de către politicienii, cări vor să profite de toate împrejurările, aș adus cu dinsău în sinul corporațiunilor toate moravurile lor păcătoase. Să, în loc să profite de faptul că, strînsi la un loc, ei formează o putere, în virtutea căreia ei și-ar putea înbunătăți soarta clasei lor, dinsău a căutat să transforme asociațiunile lor în cluburi și agenturi electorale. De aci, luptă între agenți de diferite cotori politice, desfășurare de patimă violente, care din nenocire se repercuzează cu mai multă sălbăticie prin masa brută și așațată.

Nu pușin a contribuit la înrăutățirea acestei stări de lucruri înșinjarea așa numișilor secretari-inspectori. Acești oameni căpătuși prin politică — căci posturile lor nu sunt de căd niște sinecuri «politice» — era firesc ca ei să se preteze la ori-ce joc al acelora, cări le-așu asigurat o pîine, așa că agenți electorali din corporațiuni, de aceeași culoare cu secretarii inspectori, au putut găsi un sprijin în operațiunile lor, pe cind agenți de culoarea cealaltă a trebuit să părăsească cîmpul de luptă și să caute teren de operațiune chiar la sindicate.

Greșeala e de neierat. Meseriașii și mai ales setii lor, trebuia să rămînă ai lor, ai meseriașilor, și în nici un caz nu trebuia să se înroleze în rîndurile partidelor actuale de guvernămînt. Numai așa dinsău ar fi putut obține și de la unii și dela alții satisfacerea tuturor cererilor lor, pe cind acum, așa desbinăși cum sunt, trebuie să-și cerzească drepturile, și — ce e mai de îngrijat — meseriașii români, nemulțumiți și scărbiți, aș început să alunecă pe o pantă pericolosă, înscriindu-se în cluburi prin care niște străini de neam și simîminte românești cauță a compromite nu numai bunul nume al meseriașilor români dar chiar și pe aci fără acesteia!

Toși cei cu mintea lîmpede și sufletul curat să ougele bine la cele scrise de subsemnatul dintr-o adîncă convingere și dintr-o nestrămutată dragoste pentru clasa meseriașilor români.

Ce-sar.

RETEVEIE

Un „junimist” dobrogean

La celebrarea serviciului „fuziunei” dintre conservatori și junimisti, care a avut loc acum vre-o două săptămîni, azista ca spectator și d. Ali Riza Crimizade, din Constanța.

Dol înști din multime, intrigati de prezența acestui fes, la o solemnitate a partidului „boeresc” român, ar fi dorit, parcă, să afle relații asupra acestui ilustru necunoscut.

E un judecător! — interveni un altul din azistență.

Lectură amusantă

Dizolvindu-se Cercul „Frăția” dela Murfatlar,

s'a dispus ca biblioteca acelei societăți să se doneze bisericel din localitate.

Această bibliotecă se compunea din cîteva colecții de gazete franțuzești ca: *Le Rire*, *Frou-frou*, *Fin-de-Siècle* etc.

Interesantă lectură pentru dascălul acelei biserici!

Un Român Englez

E cunoscută în deobște ciudata ortografie a limbii engleze, după care — vorba celuia — scrii una și citești alta.

Geniul pomenitei limbii, pe cit observăm, a început să pătrunde și în ortografia noastră, și era natural ca el să se manifeste mai întîi în lumea comercială.

Vă vom da o pildă:

Există pe strada Carol, din orașul nostru, o firmă pe care să scrie „Ioan Philippu” și care totuși se citește de toată lumea „Nîță Filip”.

ABATORIUL

Suntem aceia, cări am dat la timp alarmă asupra primejdiei ce amenință orașul nostru, pe urma contaminării satului limitrof Anadolchioi, prin infectarea lacului cu același nume, în care se aruncau, anul trecut, resturile animale dela abatorul instalat de d. Bănescu, în tîrgul de vite din acea localitate.

Am arătat, cu date oficiale, la ce cifre ajunse să se urce mortalitatea, a copiilor mai ales, în acel sat și am reprobus rapoartele medicului plășii respective, în care se descria însăspăimîntătoarea stare sanității a populației din Anadolchioi, unde bolile secerătoare se instalaseră în stare endemică.

Suntem astăzi în poziție a anunță că, actuala administrație a luat grabnice și îndestulătoare măsuri pentru preîntîmpinarea răului semnalat.

Se va prelungi tubul de scurgere cu încă 30 metri în lac; și se va da o înclinare mai mare; pistoanele de pomparea apei pentru spălatul tubului vor fi înlocuite cu alele mai puternice și se va trimite apă încontinuu pe tub, prin care nu se va scurge de căd săngele; resturile animale vor fi transportate cu căruțe ermetice închise în niște cisterne, care se vor construi anume și unde vor fi arse cu var.

Tărmurile lacului, în stuful căror se ascund tot felul de insecte, se vor petroliza.

S-a luat de asemenea măsuri, ca să se desființeze abatorul primitiv al satului Anadolchioi, care încă contribuia la infecție, permitîndu-se tăierea vitelor satului în abatorul orașului.

Toate aceste dispoziții — și care sunt puse în executare — dau cea mai puternică desmințire svenurilor lansate de d. Bănescu & Cie, în mîrșav scop electoral, că actuala administrație ar avea intențione să transporte abatorul în oraș.

Nu s'a putut gîndi nimănii la un lucru ca acesta, cind un contract formal dă drept Primăriei Constanței să beneficieze de instalația din Tîrgul de vite încă pe patru ani de zile, de aci încolo.

BIBLIOGRAFII

A apărut și se află de vinzare la toate librăriile, „Gazetă și Gazetărie”, conferință organizată la Ateneul Român de d. A. Alexandrescu-Dorna, redactor la ziarul „Universul”.

Prețul 50 bani exemplarul.

REPORTAJ POLITIC

Alegorile comunale urmînd a se efectua, pe cit se crede, prin luna viitoare, «Opoziția din orașul nostru a început să se agite». Se încearcă uneori furtună și într-un pahar cu apă!

In vederea aceasta a avut loc mai multe întruniri intime, pe la casele diferișilor membri ai așa zisoi opoziționi.

Oameni cumiști își spală rusele în familie. Cel d'intîi conciliabil s'a ținut la d. avocat Traian Fortun.

A participat d-nil I. Bănescu, N. Simionescu, Em. Stănescu, fostul substitut, D-rul Zisu, Simion Petrescu, D. Alexiu, H. Dimitriu, A. Tanta, Protopopescu, N. Cialicu, V. Mormoceanu, A. Riza Crimizade, Petre Grigorescu, Petre Vulcan și Anton Serbanescu. Acesta din urmă venea regulat și la întrunirea opoziției de mai deunăzi.

A vorbit d. Bănescu, care a căutat să arate că, față cu suspendarea de către actuala administrație, a lucrărilor puse de d-sa la cale, e de datoria sa să se miște. Un aparat «Röntgen» ar fi putut prinde în acel moment mișcarea oarecare gărgăuni pe sub chelia fostului primar.

D. Simionescu a vorbit în același sens.

D. Grigorescu a susținut că, actuala administrație trebuie luată cu ciomagul la goană. Ca să simi complecții, trebuie să adăogăm, că fostul ofișer al stării civile mănuia aceiași bită — nu sunt cîteva luni — în bioul redacției ziarului «Cuvîntul» contra d-lui Bănescu și a celor cări îl înconjurau.

In sfîrșit d. Cialicu a pus punctul pe i.

D-sa a spus că, nu înțelege noua candidatură a d-lui Bănescu, cind d-sa, demisionând imediat după venirea noului regim, a ținut să arate, că nu înțelege să lucreze sub acest guvern.

In mijlocul unui tumult, care a speriat din somn copiii d-lui Fortun, această întrunire a luat sfîrșit.

A doua a avut loc la d. Morinoceanu: dela aceasta a lipsit, între alții de mai sus și d. Zissu, care, după ce s'a uitat de trei ori prin fereastră în casă, a plecat.

Acest conciliabil a degenerat într'un adevărat scandal, cind a ajuns vorba la contribuționea bănească.

Cel întrunîti revoltăți de faptul că, d. Bănescu, care a avut fondurile comunele pe mină, împărtășită, fără ca să pună jos un ban, a decis eliminarea lui.

A treia întrunire, dela care a fost exclus și seful opoziției, s'a ținut la Banca Plugarul român. A participat d-nil: H. Dimitriu, Tanta, Protopopescu, Zissu, Petrescu, M. Ghebe, Vulcan, Ioniță Dimitrescu, Fortun, Crimizade, Alexiu, Mormoceanu și nelipsitul dela întruniri A. Serbanescu.

S'a decis scoaterea unei gazete, care să combată și să facă iar apel la pungi. Singurul care s'a executat a fost d. A. Crimizade — spre a se conforma zicătoarei: Turcul plătește! Cel-lalăi a rămas, ca să dea înrate lunare — ca orice Român care se respectă.

Cu această sumă s'a prezintat d-nil Simion Petrescu, Petre Vulcan și Stefan Chiriacu la toți tipografil din oraș, cari însă au refuzat categoric să imprime gazeta — singura garanție ce prezintă d. Petrescu nefiind suficientă, că l-alăi doi neavind nici un fel de curs pe piață...

S'a resimțit la aceste conciliabule focul verbel convingătoare a d-lui Tânăsache Hagi Gheorghiu.

Vom urmări de aproape fecunda activitate a «opozitiei mixte» din Constanța. (D. Grigorescu a declarat la întrunire că este și rămine liberal).

Cit privește pe guvernamentalii dorm pe lauri.

Reporter.

ȚIGĂNUL-IMPARAT!

*Ce stranie și crudă-i de multe ori și soarta!
Iți dă pe nas, pe gură, fără să-ți ceară costul,
In sus te cocoțează, de nu-ți mai afli rostul,
Te plimbă prin palate, și-apoi... și-arată poarta!*

*Ajuns, din chiar senin, țiganul nostru împărat,
Nu-l mai lua nicăi locul și nicăi jetul.....
De, trebuie un «nebun», să-i dea cu făcăleșul
Acolo, unde nu odată cirpit el s-a purtat.*

*Reprezinta aici partidul zis «conservator» --
Și-avea «allură, de boier — n'avem ce zice...
Ascund «talente» uneori și treptele mojice!
De căt 'Mnia-lui a dus cu el apucăturile de obor...*

*Astăzi trinit din nouă acolo, d'unde a eșit,
Va reia — nu 'ncape indoială — meseria-i.
Va 'ntinde la client, plecat, iar pălăria-i
Să linge-va, greșosul, acolo unde a stuchit.*

SAROGLU

PENTRU A PROTEJA TURMELE contra Muștelor

Un american a imaginat o compoziție specială, inofensivă pentru vite, care pune turmele la adăpost de muștele care le înțepă și nu le dă pace, făcindu-le să slăbească producția laptelui la vaci.

Această compoziție a fost întrebuită mai întâi la stațiunea agronomică din Kansas. Iată din ce constă această compoziție: 1 și jumătate livră răsină, 300 grame săpun negru, 300 grame untură de pește și 10–12 livre de apă. Totuși formează un lichid cu care se unge părul animalelor cu ajutorul unei perni și mai bine cu un pulverizator. Mai întâi se începe a se unge animalele de 3 ori pe săptămână, apoi se poate unge mai rar. Acest metod a dat excelente rezultate la Kansas și în toate stațiunile agronomicice unde a fost întrebuită. Turmele n'aș mal fost supărate de tăunii, muște și alte insecte supărătoare. Adăugăm încă, că lichidul în cestiune este cu totul inofensiv pentru vite.

Dizolvarea Parlamentului

NOILE ALEGERI

Parlamentul a fost convocat pe ziua de 26 Aprilie.

La ora 12 precis ședința s-a deschis sub președinția d-lui Cantacuzino, președintele Camerei, deși în sală se adunaseră ambele coruri legiuitoriale.

Decretul de dizolvare

După deschiderea ședinței, d. președinte Cantacuzino-Pascanu acordă cuvîntul d-lui Dim. A Sturdza, care dă citire următorului mesaj regal:

Dominilor Senatori,
Dominilor Deputați.

„În fața imprejurărilor actuale, un apel la țară fiind necesar, v'am convocat în sesiune extraordinară pentru a vă încunoaști că Adunările Legiuitoare urmează a fi dizolvate“.

Când se vor face noile alegeri pentru Senat

Colegiul I, în ziua de Duminecă 20 Maiu.

Colegiul II, în ziua de Marți, 22 Maiu.
Colegiul universităților din București și Iași, în ziua de Joi 24 Maiu.

Pentru Cameră

Pentru deputați: Colegiul I. în ziua de Sîmbătă 26 Maiu.

Colegiul II. în ziua de Luni, 28 Maiu.

Colegiul III, în ziua de Mercuri 30 Maiu.

In ziua de Duminecă, 6 Maiu se vor alege delegații colegiului al III-lea, conform articolului 9 din legea asupra procedurăi electorale.

Convocarea noilor Camere

Adunările Legiuitoare sunt convocate pentru ziua de Joi, 7 Iunie, în sesiune extraordinară a anului 1907–1908.

O SATISFACTIE

Prinim din partea D-lui Colonel M. Capșa, fost prefect al județului nostru, următoarea scrisoare, căreia, ne luăm voia, a o da publicării, fiind că vine de la o persoană, care, prin poziția sa, era cea mai autorizată de a aprecia atât corectitudinea subalternilor d-sale, cât și dreptatea campaniilor noastre, duse în diferitele împrejurări.

Inregistrăm cu plăcere această satisfacție.

București, 23 Aprilie 1907.

Iubite Domnule Sarry,

Mi-a făcut multă placere jurnalul ce mi-a trimis și te rog să ai bunătatea de a mă înscrive între abonații Dumitale.

Am trăit cîteva timp între D-tră și îmi face multă placere, cînd pot avea nouăți, mal cu seamă date de D-ta, care, am avut ocazia de a mă convinge, că ești om drept și imparțial.

Cu mandat poștal am trimis la adresa d-lei 10 lei și te rog de a primi o bună și prietenescă strîngere de mină.

Colonel M. Capșa

JELBARII DELA SATE

Sunt în deajuns cunoscute isprăvile așa zisilor «jelbari», cari pun, fără nimea mai ales, pe drumuri, înseură pe profani în tot felul de procese de mai, naințe pierdute, iar pe alții îi fac să piardă sigure cîstiguri de căuză.

Neajunsurile acestei clase de derbedei se resimt și mai mult, cînd dinși se instalează și operează la sale, trăind din sesături, a tot felul de intrigă și meschinărie.

Din nenorocire asemenea specimene încep să-și facă apariția și și în prorinția noastră; și de unul din ele avem să ne ocupăm astăzi.

E vorba de un anume A. Tintă, stabilit la Murfatlar, trăind acolo din tot felul de expediente și u căru singură îndeletnicire e de a băga zîzaniî printre locuitorii din localitate, exploataindu-i pe urmă în toate chipurile.

Vom cîta cîte-ra din isprăvile sale, după care vom da o copie fidelă după una din sutele de jălbăi, ce zilnic se primesc la diferitele autorități, sub îndemnul acestui cîrtot.

Sub cuvînt că va traduce din rusete scriere asupra „Potemkiniștilor”, a încasat cum doi ani o sumă de bani, fără ca ceastă «operă» să fi răzut pînă azi lumile.

A înființat o societate de ajutor, „N. lui Traian”; a colectat o sumă de cotizații și donații, nimenea însă nu știe de soții acestor bani.

A scos o gazetă Conștiință din care a

rut numai un numar, incasindu-se totusi o sumă de abonamente, cu voie și fără vre. Dar vom încheia pomelnicul, reproducind o „jaluș” fabricată de acest d. Tintă, spre a-l întui odată la stîlpul ce i se curine.

Reclamația a fost adresată d-lui primar de Mursallar în ziua de 20 Aprilie a. c. și să dăm mai jos coprinsul:

Subsemnatul Gh. Condrutz, locuitor și proprietar din această comună, vînă a vă reclama contra așezărelui unui stîlp de telefon în fața ușei dela casa mea, și în apropiere de trei metri, prin așezarea acestui stîlp de telegraf care este pe 4 metri lungime, sunt amenințat ca prin cădere să-mi dărime casa și chiar amî primedui viața mea sau a celor ce s-ar afla în casă.

In luna Martie a. c. acest stîlp, care era așezat la 18 m. depărtare de casă a căzut și numai sîrma mi-a produs o grozavă sguduitură, lăndu-mi fierul după casă, așă cind acest stîlp ar cădea de sigur că mi-ar dărime casa și-ar pune în pericol viața celor ce s-ar afla în casă; Vă rog dar d-le Primar etc.

Cu stimă, (ss) Gh. Condrutz

E timpul — socolim — să se ia măsuri contra acestui individ, care a devenit, dacă nu un pericol, dar o pacoste pe capul populației comunei.

Murfat-Bey

INFORMATIUNI

Duminica din urmă, între alii vizitatori, a sosit în localitate și d. Dimitrie Sturza, președintele consiliului.

Cu toate că nu s'a aflat de venirea șefului guvernului de către în ultimul moment, totuși o mulțime de cetățeni, în cap cu d. Christea Georgescu, președinte al comisiunii interimare și celelalte autorități, au căzut într-ună intîmpinare eminentului om de Stat, care încă odată a știut să redea ţările, în condiții excepționale, linistea necesară.

D. Președinte al consiliului a sosit însoțit de d. Beldiman, ministru plenipotențiar al României la Berlin și de d. Vârnăv, prefect al județului.

În după amiază Duminecei d-nii Sturdza și Beldiman au făcut o preumblare pe jos de-alungul digului portului, distanță de doi kilometri.

A doua zi distinsul nostru oaspetă a vizitat, însoțit fiind de d. Vârnăv, palatul administrativ, al justiției și reședința regală.

Şeful guvernului, care a venit la Constanța spre a se repausa cîteva zile, n'a pregetat de a se interesa de aproape de lucrările portului, pentru că Statul a făcut și face astăzi mari jertfe.

Marți, d-nii Sturdza și Beldiman, însoțiti de d-nii inginer Păslă, Vârnăv, comandorul Negru și alii, au vizitat succesiv săntierul plăcilor de beton armat, pentru construcția silozurilor, stațiunea petrolierului, casa de pompe, etc.

Sunt siguri că, ilustrul om de Stat a putut fi fericit, constatind giganticele lucrări ce se execută sub direcția și cu concursul inginerilor exclusiv români.

Miercuri, cu trenul de 3 d. președinte al consiliului a părăsit localitatea, însoțit de d. Beldiman.

Anunțăm cu o deosebită placere logodna simpaticei și gentilei domnișoare Elena R. Ionescu, impiegată la oficiul telegrafopostal din localitate, cu d. Vasile V. Tomescu, coleg de slujbă.

Urâm tinerilor toate fericirile.

Data alegerilor comunale pentru orașul nostru n'a fost fixată încă.

Veniturile Regiei Monopolurilor Statului din circumscriptia noastră, pe luna Aprilie a. c., cu nou sistem de distribuție prin factorii poștali, a intrecut cu 15.000 lei suma fincasată în luna corespunzătoare a anului trecut.

Noua emisiune a lozurilor Loteriei Regelui Român, fiind aproape complet subscrise, la colectura de încredere P. Șapira din localitate; pe de altă parte, sansa acestei firme fiind stabilită, cum totală lumenistică, că cîștigul principal de 20 mii lei, plină la clasa V, a fost cîștigat de unul din lozurile desfăcute de această Casă, alături atențunea amatorilor.

CUTIA CU RÂVAȘE *)

D. Ion Carataș fost șef de birou la Ministerul Cultelor, fost primar la Mangalia, fost controlor fiscal sub regimul trecut, ne trimite versurile de mai jos, cu rugămintea de ale da publicitate, fără a schimba din coprinsul lor nici o iota.

II satisfacem cererea.

*Capete de vită la „Mamaia”
De-ar fi fost puse, nu mă mir
Căci, nu pot fi vite mai mari
Ca foștil edil....*

I. CARATAȘ

ROMANIA
PRIMARIA COMUNEI CONSTANȚA
COMISIUN. 1 INTERIMARA

PUBLICATIUNI

No. 2652.— 30 Aprilie 1907

Prețul căzut la licitația ținută în ziua de 12 Aprilie curent, pentru arendarea bufetului din Cazinul comunal, neaprobindu-se de comisiunea de licitație prevăzută de art. 49 din legea comunală, se publică spre cunoștință generală că, pentru arendarea acestui bufe, pe timpul sezonului de băi din anul curent, se va ține o nouă licitație în localul acestelui Primării în ziua de 15 Mai a. c. orele 4 p. m.

Această arendare are de obiect exploatarea cazinului și bufetului în profitul antreprenorului, cu obligația pentru el de a întreține cea mai mare curătenie, a îngrijii de mobilierul cazinului care își se va da în primire cu inventar și a servi publicul vizitator cu articole de consumație și recoritoare de cea mai bună calitate, după un tarif aprobat de Primărie.

Această arendare se face cu dreptul absolut pentru Primărie de a rezilia contractul în orice timp, indată ce va dovedi că antreprenorul nu întreține curătenia în cazin său nărare articole de consumație de cea mai bună calitate, său cind el și personalul său de serviciu nu să purta ouă și publicul vizitator al cazinului său cind se va primi cea mai mică reclamație în contra sa și a personalului de serviciu.

Licităția se va ține cu oferte sigilate. Supra oferte nu se primesc.

Concurenții pentru a fi admisi la licitație vor depune o garanție provizorie de 500 lei, în numerar sau efecte garantate de Stat.

Primăria are dreptul de a respinge de la licitație concurenții pe care îi apreciază că nu sunt în stare să corespundă condițiunilor de mai sus.

Dispozițiile art. 78—83 din legea asupra Contabilității generale a statului sunt aplicabile acestei licitații.

No. 2656—30 Aprilie 1907

Se publică spre cunoștință generală că, în ziua de Sîmbăta 9 Iunie a. c., orele 4 p. m., se va ține licitație în localul acestelui Primării, pentru vinzarea locului comunal, situat în cartoul No. 44 lotul e în suprafață de 272 m. p.

Licităția se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiile art. 72—83 din

*) Orice fel de răspundere privește pe subscritorul coprinsul corespondenței.

asupra contabilității generale a statului. Supra oferte nu se primesc.

Concurenții spre a fi admisi la licitație vor depune o garanție de 200 lei.

Planul de situație a acestui loc, se poate vedea în cancelaria Primăriei, în toate zilele și orele de lucru.

No. 2615—26 Aprilie 1907

La licitația ce urmărește să se țină în ziua de 25 Aprilie a. c., pentru procurarea obiectelor și efectelor spitalicești și anume:

Patru băuze de dril pentru doctori, una balanță cu greutăți său în decimal mic, două băze de zinc pentru mină și picior, cîte una; cincisprezece cearceafuri de olandă; cincisprezece cămăși; douăzeci cane de fer smâlțuite pentru 1 litru; douăzeci cane de fer smâlțuite pentru lapte a 1 litru; patru cane mari de fier smâlțuite pentru adus apă, a 10 litri; două cratișe de tucișmâlțuite a 10—15 litri; două cuțite mari de bucătărie; douăzeci dosuri de saltele; șase frângi pentru rufe; cincisprezece tețe de pernă; douăzeci farfurii de fier smâlțuite, douăzeci casaroane de fier smâlțuite; douăzeci tețe de suluri de olandă; un ferestrău de tăiat lemne; una turculiță mare de bucătărie; patru găleți de zinc; cinci balante plină vărgată; șase ibrice deafier smâlțuite; una lampă mare de așternut la antreū; una lampă de masă cu abajur pentru cancelarie; un fetinar de noapte; șase ligheane de tinichea pentru spălat vase; patru ligheane mari de fier smâlțuite; trei linguri mari de distribuție; una mașină de călcat rușe; cinci oale de noapte; cinci-zeci prosoape; cinci pierne de lină; Una serie portrete M. M. S. Regele și R. Gina pentru cancelarie; două saltele de lină; un satir de bucătărie zece scaune de treistie; zece scuipătoare; una scară de lemn dublă; cincisprezece șervene de masă; douăzeci scufi; zece șorțuri de olandă; două tigai de fier; un topor de tăiat lemne; un toporaș mic pentru carne patruzece tulpane; una targă de lemn pentru transportat cadaare; un dulap pentru arhivă; cinci oale de fier smâlțuite a 6 litri, pentru distribuție supă la bolnavi, — neprezentindu-se nici un concurent, se publică spre cunoștință generală că pentru procurarea lor se va ține o nouă licitație în localul acestelui Primării în ziua de Simbătă 12 Mai a. c. orele 3 p. m. Licităția se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiile art. 72—83 din legea asupra contabilității generale a Statului. Supra oferte nu se primesc. — Concurenții pentru a fi admisi la licitație vor depune o garanție provizorie de 200 lei.

No. 2611—26 Aprilie 1907

La licitația ce urmărește să se țină în ziua de 25 Aprilie a. c., pentru arendarea bufetului din Grădina Mircea Vodă, neprezintindu-se nici un concurent, se publică spre cunoștință generală că, pentru arendarea lui pe termen de un sau și pe trei ani, se va ține o nouă licitație în localul acestelui primării în ziua de Simbătă 12 Mai a. c., orele 4 p. m.

Licităția se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiile art. 72—83 din legea asupra Contabilității Generale a Statului. Supra oferte nu se primesc.

Concurenții spre a fi admisi la licitație vor depune o garanție provizorie de 100 lei.

Condițiile arendării se pot vedea în cancelaria Primăriei în toate zilele și orele de lucru.

No. 2520—19 Aprilie 1907

La licitația ce urmărește să se țină în ziua de 17 Aprilie a. c., conform publicației No. 4810, pentru darea în întreprindere a furniturilor registrelor și imprimatelor anume prevăzute în tabloul întocmit despre ele, necesare comunei pe anul financiar 1907—1908, neprezintindu-se nici un concurent, se publică spre cunoștință generală că, pentru furnizarea acestor registre și imprimate se va ține o nouă licitație în

localul acestel primării, în ziua de 5 Mai a. c., orele 4 p. m.

Licitățiunea se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 72—83 din legea asupra Contabilității Generale a Statului. Supra oferte nu se primesc.

Concurenții spre a fi admisi la licitațiune vor depune o garanție provizorie de 300 lei.

No. 2105.—28 Martie 1907

Termenul de închiriere a prăvăliei dela Goborul nou de cereale, proprietatea comunel, expirând la 5 August a. c., se publică spre cunoștință generală că, pentru reinchirierea ei, pe termen de un an sau și pe trei ani, se va ține licitațiune în localul acestel Primării, în ziua de Sîmbăta 19 Mai a. c., orele 3 p. m.

Licitățiunea se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 72—83 din legea asupra Contabilității Generale a Statului. Supra oferte nu se primesc.

Concurenții spre a fi admisi la licitațiune vor depune o garanție provizorie de 200 lei.

No. 2108—28 Martie 1907

Termenul de arondarea celor 2 terenuri de grădinărie, proprietatea comunel, situate unul îngă cismea și fostul stabiliment de bere, în întindere de 10 hectare și 1825 m. p., și altul la Balaz în întindere de 9 hectare 8267 m. p., expirând la 1 Ianuarie 1908, se va ține licitațiune în localul acestel Primării în ziua de Sîmbăta 19 Mai a. c., orele 3 p. m.

Licitățiunea se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 72—83 din legea Comptabilității Generale a Statului. Supra oferte nu se primesc.

Concurenții spre a fi admisi la licitațiune vor depune o garanție provizorie de 300 lei.

Condițiunile de arondare se pot vedea în cancelariile Primării în toate zilele și orele de lucru.

No. 2300—7 Aprilie 1907

Primăria comunel Constanța, avind trebuință pentru hrana cailor și boilor din Serviciul de Incendiu și al curățirii stradalor, de 173.470 Kgr. tău, 135.050 Kgr. orz și 226.300 Kgr. păde ovăz, se publică spre cunoștință generală că, pentru aprovizionarea acestui turaj, se va ține licitațiune în localul acestel primării, în ziua de Sîmbăta 12 Mai, la orele 4 p. m.

Licitățiunea se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 72—83, din legea asupra Contabilității Generale a Statului. Supra oferte nu se primesc.

Concurenții spre a fi admisi la licitațiune vor depune o garanție provizorie de 10 la sută din valoarea totală a cantității de turaj, pentru care face ofertă.

Garantia se va prezinta în numerar sau extec publice garantate de stat.

Furajul se aprovizionează pe un an începând dela 1 August 1907 pînă la 1 August 1908, iar condițiunile de aprovizionare se pot vedea în cancelariile Primăriei în toate zilele și orele de lucru.

No. 2718—3 Mai 1907

Se publică spre cunoștință generală că, în ziua de Marți 5 Iunie a. c. orele 4 p. m., se va ține licitațiune în localul acestel Primării, pentru datei în întreprinderea a aprovizionării materialelor și obiectelor de pansament, notate mai jns, necesare Spitalului Comunal în iversul anului 197, și onume:

700 pachete vată hydrofilă cal. I a 250 gr.
100 " " ordinără " II a 500 "

200 " " III a 500 "

800 pachete tifon hidrofil a 10 metri; 50 metri mușama albă vulcanizată; 250 metri gută Perca; 20 metri tub de cauciuc pentru irigator; 15 Termometre climice macasimale; 10 Rubinete cu canule de cauciuc întărit pentru irigator; 5 Pulverisatoare mari pentru acid fenic; 5 bule de

cauciuc pentru pulverisatoare spre a servi și la aparatul Paquelin; 8 irrigatoare de sticlă Leiter a 2 litri; 60 Flacoane Catigut No. 0, 5; No. 1, 5; No. 2, 5; No. 3, 10; No. 4, 20; No. 5, 15; 100 Flacoane atâ de mătase (Vamal Seide) No. 1 5; No. 2, 5; No. 3 20 No. 4, 35 " 30; No. 6, 5, 10 ace de platină pentru Siringi Pravaz (5 mari, 5 mijlocii); 30 ace de matal pentru Siringi Pravaz diferite măsuri. 5 pungi de cauciuc pentru gheță. 10 canule de sticlă pentru spălături vaginale. 5 Canale de Sticlă pentru spălături intra urinare.

Licitățiunea se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu art. 72—83 din legea asupra Contabilității Generale a Statului. Supra oferte nu se primesc.

Concurenții spre a fi admisi la licitațiune vor depune o garanție provizorie de 10 la sută asupra pretului celui mai mare din ofertă.

Condițiunile de aprovizionarea acestor obiecte și materiale se pot vedea în cancelariile Primării în toate zilele și orele de lucru.

Președinte, Cristea Georgescu

p. Secretar, D. Perjescu

De vinzare la Mangalia un teren de 2550 m. p. cu vedere la mare, situat pe șosea.

A se adresa d-lui Sava Tibacu, Constanța.

DE VINZARE la Anadolchioi un loc în întindere de 2236 m. p. cu 2 fațade, avînd pe dînsul ecaraturi, beciu boltit, fintină în piatră în curte, o grădină cu 300 pomă altoiți și 180 butuci de vițe altoite.

A se adresa D-nei Căpitän Botez, în localitate.

La Tipografia D. Nicolaescu, Constanța

Se găsește de vinzare Hîrtie Maculatură și Ziar vechi cu 45 bani kilo.

Se cessionează o ipote că pe un imobil compus din șase incăperi, o prăvălie cu han, grădină pentru berărie, ghefărie, grajd, a defunctului I. Clinciu din Urziceni, în condițiuni extrem de avantajoase. Actele se pot ora cind consulta la corpul portăreilor Tribunulu de Ialomița.

Doritorii se vor adresa S. Sale Pr. N. C. Provinceanu, Anadolchioi, județul Constanța.

HOTEL SERBANESCU

STR 11 IUNIE

Sub administrația insuși a proprietarului

OFRĂ CAMERE BINE MOBILATE

DE O CURĂTENIE SUPERIOARĂ

ȘI CU PREȚURI MODERATE

Vizitorii pot găsi în acest hotel o găzduire liniștită

Farmacia „VICTORIA”
POMPEI G. CIUPERCESCU (Brăila)

Fest chimist expert al Vamii Brăila

Str. Carol No. 9 colț cu str. Comercială

vis-a-vis de fostul local al Băncii de Scont

CONSTANTA

Medicamente, pansamente, specialități, parfumerie, cauciucuri etc., din cele mai renumite fabrici din străinătate.

Laborator special pentru preparația pudrelor, prafuli de dinți, Eau de Cologne, parfumuri, specialități etc., chiar după cererea clienților.

Recomand în special distinsel mele cliențele:

Pasta dentifrice „Aphrodita” ultima creație în domeniul dentrifricelor, neconținând cretă. Cu răță dințil fără a-i zgâria, disolvă piatra fără a ataca malțul, desinfecțează energetic gura, lăsând după spălare un parfum suav. Un borcan elegant 1 leu. 5 borcane 4 lei.

Apă de „Apigurărodita”, care prin calitățile ei neintrecușăcăut ste, a fi preferată tuturor apelor similare. În stare concentrată servă ca anestezie în dureri de dinți. Sticla 1-25.

Cremă pentru unghii „Aphrodita” pentru întreținerea și curățirea unghiilor, dindu-le o culoare roz vie naturală și un luciu strălucitor, parfumind și mina. Doza 1 leu.

EAU DE COLOGNE distilație quadrupă specială. 5 lei kilo.

Esență pentru preparat în casă Eau de Cologne. 1 dosă pentru 1 litru 2 lei.

Cornalin distrugătorul bătăturilor. Vindecare sigură în cîteva zile. Doza 1 leu.

Gonoryl „Ciupercescu”. Remediu sigur și discret. Vindecă scurgerile cele mai rebele în cîteva zile. Doza 6 lei.

Singurul depozit al acestor preparate, pentru toată țara.

Expediție promptă în provincie, contra mandat poștal, atât a preparatelor de mai sus cît și a orice alte medicamente, trimișindu-se rețeta.

Serviciul special pentru distribuție la domiciliu.

De vânzare o prăvălie, construcție în piatră, cu beciu, hrubă de 12 metri, cu locuință și dependințe, așezată pe șosea într'un sat din nemijlocita apropiere a Constanței. A se adresa direcționii ziarului.

Mobile LA Consum
Deschizind de curînd un magazin de mobile, în STR. CAROL, sub firma

LA CONSUM pentru a mi formă o clientelă proprie m-am decis a vinde numai pentru un scurt timp

14 bucăți mobile numai cu 175 lei

NU PIERDEȚI OCASIUNEA

La Librăria D. Nicolaescu

A sosit cu ocazia zilei de 10 Mai, un mare transport de

LAMPOANE VENEȚIENE, Confeti, Serpe, tine etc. etc.

PRETRURILE CONVENABILE

V. S. PAPAZIAN

MARE MAGAZIN de BIJOUTERIE și CEASORNICARIE

„La Principesa Elisabeta”

Strada Carol No. 32 CONSTANȚA Strada Carol No. 32

Am onoare, a aduce la cunoștință Onor. Public, că am deschis un Magazin asortat cu un mare assortiment de bijuterii, cu petre de brilliant, diamant, zmarald, perle și turcoas, precum: *Cercei, broze, brățări, inele* pentru bărbați și *inele secesion* pentru dame, *ace pentru cravată, butoni* toate după ultima invenție.—Asemenei bijouterii se găsesc gata totdeauna în magazinul meu.—Fiind că posed un stoc însemnat de *petre prețioase*, sunt în poziție de a confectiona din nou orice bijouterie, după comandă și după dorință onor. clienti, cu aur de 14 și 18 carate, precum și din *platină și argint*.—Lucrez *inele* de orice lățime, cu monograme gravate în florii.—Am gata și confectionez din nou *inele pentru logodnă*, lucrate din aur de calitatea pe care o va alege Onor. client.

Mare Expoziție de Ceasornice din cele mai renumite fabrici din Europa

Ceasornice de aur, argint, oxidat și nikel, de diferite mărimi, pentru dame, domnișoare și bărbați.

Lanțuri de ceasornice pentru dame și bărbați, de aur de 14 și 18 carate, marcate și lucrate după cele mai noi desenuri și ultima invenție.—Coliere de aur și argint, pentru dame și domnișoare, cu diferite brelocuri.

Lanțuri de double, argint și nichel pentru dame, dore și bărbați

Pendule secesion pentru perete diferite mărimi, din cele mai bune calități, care se intorc la 8 și la 15 zile odată.—Ceasornice de masă și pentru biroiu cu diferite garnituri, ultimele nouătăți. Ceasornice cu diferite muzici și deșteptătoare

Ultimă invenție.—Ceasornice regulatoare, care se intorc la 400 zile odată.—Mare alegere de tabacheri, port-țigări și degăzători de argint curat și marcat cu diferite gravuri și petre fine. Tabacheri, port-țigări, chibritelnice și notițe cu creioane de alpaga.

Bastoane de abanos și din lemn englez cu minerul de argint curat și marcat.—Bastoane cu minerul de alpaga.

Grandioasa Expoziție de Argintări

Diferite servicii complete pentru dulceață, pentru cafea, pentru ceai și lichior, lucrate după ultima nouătate din fabrica Wittenberg din Germania.

Bogat assortiment de tructiere lucrate după cele mai noi invenții.

Multe și o bogată colecție de tot ce se atinge de această branșă.

Brice, cuțite și cuțitașe din renumita fabrică J. Novil & Sohn Scheiflik din Anglia.

Cumpăr ori-ori bijouterii și argintări oît de scumpe.—Primesc din toate articolele atingătoare de această branșă, a le repara și a le confectiona din nou.

Bogat assortiment de cadouri pentru logodne, nunți și sf. Sărbători.

Rog pe Onor. public și Onor. clientelă, a vizita magazinul meu, unde se vor convinge de frumusețea și soliditatea mărfurilor, precum și de prețurile cele mai estime, cu care m-am decis a vinde.

Cu toată stima. V. S. PAPAZIAN
M. estru Brevetat în Giuvaergie

LIBRARIE-PAPETERIE

DEPOZIT DE ZIARE

Tipografia D. NICOLAESCU-Constanța

Piața Independenței, stradale Carol și Traian.

Asortată cu caracterele cele mai noi și moderne, cum și mașinile cea mai nouă invenție.
Este în măsură să execute tot felul de lucrări atingătoare de această artă, în diferite formate, limbi și culori, cu cea mai mare acurateță, exactitate și promptitudine.

Atelier special de Legătorie de Cărți și Incadrare de Tablouri

Execută cele mai elegante și plăcute lucrări.

CEL MAI MARE și BINE ASORTAT MAGAZIN DE

LIBRARIE și PAPETARIE

Tipografia Dimitrie Nicolaescu, Constanța

GEORGE RIGNALL

Constanta, Str. Mercur 1

SE GASESC

PLUGURILE

CELE MAI SOLIDE

CELE MAI SISTEMATICE

ȘI CELE MAI EFTINE

SEZONUL anului 1906

P. SAPIRA

Furnisator al Curții Regale

CADOURI pentru LOGODNE

CEASORNICARIE

și BIJUTERIE

DE INCREDERE

EXPOZIȚIE PERMANENTĂ

COLECTURA A LOTERIEI

REGATULUI ROMAN

MARE ATELIER DE REPARAȚII

Săpunul de LAPTE de CRIN

de Bergmann & Co. Dresden

Marca „Un CAL de LEMN”

Este și va rămâne judecându-se după corticatele
de multumire ce primește zilnic cel mai eficac dintr-
sapunurile Medicinale contra Pistruielor precum și
pentru a obține o piele sănătoasă și trandafirie.

Bucata 1.50.

Depozit la Drogueria Medicinal Alex Helapob uscă Constanta, sub hotel Regal.

ELEGANTĂ

PRIMITIVĂ

ACURATETĂ

ESACTITATE